

Ben Sana Küstüm

– Ahmet Çabuk · 04 Ocak 2019

Ben Sana Küstüm

Yazdığım ne varsa gururla yendin,
Kalem ele küstü, ben sana küstüm.
En ucuz sözümün değeri sendin,
Şiir dile küstü, ben sana küstüm.

Ettiğim dualar yerin bulmuyor,
Dünyayı verseler yerin dolmuyor.
Bir tek türkü bile sensiz olmuyor,
Mızrap tele küstü, ben sana küstüm.

Bilmem ne uğruna vazgeçtin biz/den,
Dönmek kolay mıydı bu kadar sözden?
Biriken ne varsa taşınca gözden,
Yağmur sele küstü, ben sana küstüm.

Yaşanan pişmanlık aşkı belgeler,
Kalbe güneş doğar aşkı gölgeler.
İçimde yıkıldı bir bir ülkeler,
Şehir il/e küstü, ben sana küstüm.

Yanımda dururken yarına kaldın,
Zaman senle durdu, sen hep yol aldın.
Nihai ömrümden baharı çaldın,
Mevsim güle küstü, ben sana küstüm.

İç çektikçe deniz, ağlıyor sema.
Vakfettin gönlümü dert ile gama.
Yokluğun sigara yaktırır ama,
Ateş küle küstü, ben sana küstüm.

Ahmet Çabuk